

млектывы. Арганізуюцца Дні славянскай пісьменнасці, выставы беларускіх кніг, святкаванне юбілеяў беларускіх дзеячоў і гістарычных лат. Наладжана работа надзельных школ па вывучэнню беларускай історыі і мовы, вядзецца падрыхтоўка моладзі да паступлення ў ВНУ Беларусі.

Беларуская дыяспара зацвердзілася ў Малдове як добра арганізаванная і аўтарытэтная этнічная супольнасць з высокім інтэлектуальным патэнцыялам. Шмат дзеячоў навукі, культуры і эканомікі, выхадцаў з Беларусі, унесяны ў энцыклапедыю Малдовы. Тут добра вядомы такія імяны як член Саюза мастакоў В.Ігнаценка, доктар тэхнічных навук І.Галаган, дыпламат В.А.Саковіч і іншы.

Беларусы ў Малдове сапраўдныя народныя дыпламаты, якія ўносяць значны ўклад ва ўмацаванне беларуска-малдаўскіх адносін. За гэта яны ўзнагароджаны ганаровай граматай Бюро міжэтнічных адносін Малдовы.

УДК 378-016

Метафора пола как культуроформирующий фактор

Млечко Е.Н.

Белорусский национальный технический университет

Гендерная картина мира представлена в культуре через символику мужского и женского начал: многие культурные явления и смыслы (природа, культура, стихии, цвета, добро и др.) ассоциируются с мужским либо женским началом, при этом мужское и женское противопоставляются друг другу и наделяются различными смыслами. Культурные значения и смыслы с точки зрения гендерного подхода выступают в качестве гендерных представлений, которые отражаются прежде всего в языке. Именно он определяет существование и функционирование социума и выстраивает культурный порядок.

Дифференциация по признаку пола происходит в языке в соответствии с символическим противопоставлением мужского и женского: символика мужского и женского выполняет роль классификации культуры по признаку мужской/женский.

Половой символизм представляет собой проявление логоцентризма западной культуры. Выражением логоцентризма является бинарная структура знания, которая прямо соотносится с дуализмом *мужского и женского* в культуре. Оппозиция «мужское/женское» неразрывно связана с противопоставлением культуры и природы. Бинарная структура оказывает решающее воздействие на формирование мышления и мировоззрения людей: она создает особую систему значений и смыслов, где все подчинено определенной логике, которая легко усваивается людьми и становится

внутренней системой координат, а противопоставление женских и мужских характеристик играет ведущую роль в формировании гендерных представлений и стереотипизации. Гендерные стереотипы являются наиболее эффективным механизмом формирования традиционного гендерного поведения и социальных ролей, становятся предписаниями поведения и способами социального контроля.

Бинарная структуризация знания и половой символизм формируют основные принципы организации мышления и сознания, основанные на противопоставлении мужского и женского в культуре. Они находятся вне дискуссии, являются необсуждаемыми в силу своей кажущейся естественности и традиционности, и предстают основополагающими принципами конструирования реальности, трудно поддаются выявлению и анализу в силу своей невидимости, растворенности в сознании.

УДК 94 (=161.3) (1-87)

Я. Варонка і першая спроба згуртавання беларусаў замежжа

Мыцько В.Р.

Беларускі нацыянальны тэхнічны ўніверсітэт

Рэвалюцыі 1917 г. паскорылі працэс фарміравання нацыянальнай самасвядомасці беларускага народа. Вызваленчы рух у Беларусі таго перыяду характарызаваўся наступнымі асноўнымі плынямі: нацыянальна-дэмакратычны і радыкальна-сацыялістычны і працякаў з жорсткім супрацьстаяннем розных палітычных сіл. Скліканне ў снежні 1917 г. Усебеларускага Сходу, яго разгон, абвясчэнне БНР у неспрыяльных умовах вылучылі шэраг дзячоў беларускага народнага руху таго часу, сярод якіх быў Язэп Варонка.

Я.Варонка нарадзіўся ў 1891 г. ў Гродзенскай губерніі, атрымаў адукацыю ў Санкт-Пецярбургу. 21 лютага 1918 года створаны часовы ўрад – Народны Сакратарыят БНР - узначаліў Язэп Варонка. Далейшыя палітычныя падзеі канца 1918 – пачатку 1919 г. вымусілі яго перагледзіць свае погляды на стварэнне БССР, якое Я. Варонка разглядаў як палітычны манеўр большэвікоў з мэтай “авалодаць умом нацыянальнага абуджэння” часткі насельніцтва Беларусі.

У сваёй працы “Беларускі рух ад 1917 да 1920 году”, выдадзенай ў 1920 г. у Коўна, Я.Варонка дае трапную заўвагу аб адносінах большэвікоў да Беларусі. Яны “абражалі і высмейвалі ня толькі тэрміны ”Беларуская Рэспубліка”, “Незалежная Беларуская Рэспубліка”, але і саму назву “беларус”. Далейшыя палітычныя падзеі ў Беларусі прымусілі Я.Варонку шукаць свой лес у ЗША. Ягоная мэта, па меркаванню В.Кіпеля, стала палітычна адукаваць беларусаў замежжа. Да гэтага яго запрасіў даўні